

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 10/15

Luxemburg, 22 ianuarie 2015

Hotărârea în cauza C-463/13
Stanley International Betting Ltd și alții/Ministero dell'Economia e delle
Finanze și alții

Dreptul Uniunii nu se opune organizării, în Italia, a unei noi proceduri de cerere de ofertă în vederea atribuirii, în materie de jocuri de noroc, a unor concesiuni pentru o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior

În Italia, organizarea jocurilor de noroc, inclusiv colectarea de pariuri, este condiționată de obținerea unei concesiuni administrative și a unei autorizații din partea poliției. În anul 1999, societățile de capitaluri cotate la bursă au fost excluse de la procedurile de cerere de ofertă inițiate la acea dată în vederea atribuirii de concesiuni¹. Curtea de Justiție a declarat că excluderea acestor societăți era incompatibilă cu dreptul Uniunii².

Pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii, Italia a reformat sectorul jocurilor de noroc în anul 2006³ și ulterior în anul 2012⁴, ca urmare a unei noi hotărâri a Curții⁵.

Administrația Autonomă a Monopolurilor de Stat (Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato) a inițiat, așadar, în 2012, o procedură de cerere de ofertă în vederea atribuirii a 2 000 de noi concesiuni.

Societatea britanică Stanley International Betting, precum și filiala sa malteză Stanleybet Malta (denumite în continuare „societățile Stanley”) își desfășoară activitatea în Italia de aproximativ 15 ani prin intermediul „centrelor de transmitere a datelor” (denumite în continuare „CTD-uri”), situate în locuri deschise publicului. CTD-urile pun la dispoziția jucătorilor conexiunea telematică și transmit fiecare partidă societăților Stanley. Acestea nu dispun nici de licență de concesiune, nici de autorizație din partea poliției. Acest sistem a făcut obiectul mai multor decizii ale Curții de Justiție⁶.

Considerând că au fost excluse de la procedurile de cerere de ofertă anterioare organizate în anii 1999 și 2006, societățile Stanley au solicitat anularea procedurii de cerere de ofertă din 2012 și organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă. Acestea au criticat durata noilor concesiuni (40 de luni), mult mai mică decât durata concesiunilor anterioare (cuprinsă între 9 și 12 ani), precum și caracterul exclusiv al activității de comercializare a produselor de jocuri de noroc și interdicția privind cesiunea contractelor de concesiune. Condițiile restrictive menționate nu le-ar permite să participe în mod util la procedura de cerere de ofertă, având în vedere sancțiunile legate de

¹ Aceste proceduri de cerere de ofertă vizau atribuirea unui număr important de concesiuni pentru pariuri privind competițiile sportive și hipice.

² A se vedea în special Hotărârea Curții din 6 martie 2007, Placanica și alții [C-338/04, și alții](#) (a se vedea de asemenea comunicatul de presă nr. [20/07](#)).

³ Decretul lege nr. 23 cunoscut sub numele „Bersani” din 4 iulie 2006, transformat în Legea nr. 248 din 4 august 2006 (GURI nr. 18 din 11 august 2006).

⁴ Decretul lege nr. 16 din 2 martie 2012 (GURI nr. 52 din 2 martie 2012, p. 1), transformat, cu modificări, în Legea nr. 44 din 26 aprilie 2012 (GURI nr. 99 din 28 aprilie 2012).

⁵ Hotărârea Curții din 16 februarie 2012, Costa și Cifone, [C-72/10 și alții](#) (a se vedea de asemenea comunicatul de presă nr. [12/12](#)).

⁶ În Hotărârea Placanica (a se vedea nota de subsol 2), Curtea a considerat contrare dreptului Uniunii sancțiunile penale prevăzute de dreptul italian în cazul colectării de pariuri prin intermediari care acționează în numele unor societăți străine.

cauzele de revocare, de suspendare și de decădere din dreptul la concesiune (pierderea garanției și cesiunea, cu titlu gratuit, a dreptului de utilizare a bunurilor corporale și necorporale).

Sesizat în ultimă instanță, Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia) solicită Curții de Justiție să precizeze dacă dreptul Uniunii se opune unei legislații naționale care, ca urmare a unei reorganizări a sistemului în vederea alinierii termenelor de expirare a concesiunilor, prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea constată mai întâi că atât revocarea și redistribuirea vechilor concesiuni, cât și scoaterea la concurs a unui număr corespunzător de noi concesiuni ar putea fi soluții adecvate pentru remedierea excluderii nelegale a anumitor operatori. În domeniul nearmonizat al jocurilor de noroc, autoritățile naționale pot să aleagă, în temeiul libertății lor de apreciere, una sau alta dintre aceste soluții.

Curtea subliniază că vechii concesionari beneficiază de un avantaj concurențial necuvenit, întrucât au putut să își înceapă activitatea cu câțiva ani înaintea operatorilor excluși în mod nelegal; totuși, acești vechi concesionari nu primesc avantaje concurențiale „suplimentare”, având în vedere că dispozițiile în cauză sunt aplicabile și în privința acestora. În plus, societățile Stanley nu pot fi calificate cu adevărat ca fiind „noi operatori intrați pe piață”, deoarece, chiar dacă nu dețin nici concesiuni, nici autorizații, își desfășoară activitatea în Italia de aproximativ 15 ani. Pe de altă parte, chiar dacă noile concesiuni au o durată mai mică, ele sunt mai puțin oneroase și mai puțin constrângătoare din punct de vedere economic.

Curtea concluzionează că reglementarea italiană respectă principiile egalității de tratament și efectivității.

Curtea amintește că restricțiile privind activitățile de jocuri de noroc pot fi justificate prin motive imperative de interes general (protecția consumatorilor sau prevenirea fraudei și a incitării cetățenilor la o cheltuială excesivă legată de joc), precum și prin obiectivul referitor la combaterea infracționalității. Pe de altă parte, jocurile de noroc fac parte dintre domeniile în care există divergențe considerabile de ordin moral, religios și cultural între statele membre. În lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, fiecare stat membru poate, potrivit propriei scări de valori, să identifice obiectivele urmărite și să aprecieze cerințele pe care le impune protecția intereselor în cauză.

Curtea constată astfel că, în acest context specific, reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor poate să contribuie la urmărirea coerentă a obiectivelor legitime privind reducerea ocaziilor de joc sau combaterea criminalității legate de aceste jocuri și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

În cazul în care se dovedește că, în viitor, autoritățile naționale intenționează să reducă numărul de concesiuni acordate sau să exercite un control mai strict asupra activităților în domeniul jocurilor de noroc, adoptarea unor asemenea măsuri ar fi facilitată în ipoteza în care toate concesiunile sunt atribuite pentru aceeași durată și expiră în același timp.

În consecință, Curtea declară că dreptul Uniunii nu se opune ca Italia să organizeze, în vederea alinierii temporale a termenelor de expirare a diferite concesiuni, o nouă procedură de cerere de ofertă care vizează atribuirea unor concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708